

IV

О, розстроена скрипка, розстроена!
Стільки рук нетямущих, брудних
Доторкалося струн чарівних —
І вона їх розстроєм напоена.

Ріже вухо страшними акордами,
У тонації ніяк не встоїть...
Де ти, майстре, щоб вмів настроїть,
Оживить її співами гордими?